

(TAU) LA RĂSTIGNIRE...

Nicolae Nistor

(TAU) LA RĂSTIGNIRE...

autor Nicolae Nistor

Mă văd în oglindă,

nu este adevărat...

Inima stă camuflată de alb,

nu se mai scutură deloc

păi sunt cel care cumpără

două țigări de la chioșc.

Dacă citesc cărțile chioșcarului

nici câinii nu mă cunosc,

strigă la mine cu gingiile roase:

„ești de doi lei, ești de doi lei”...

Aiureli, am vedenii altruiste...

Cum să vorbești cu un câine?

Eu vorbesc cu pisicul meu,

ăsta mănâncă a la carte,

ascultă aceiași muzică,

mârâie când vede chelioșii

la televizor,

dar mă ascultă,

ce să facă...

Ne avem amândoi,

doi bolnavi sau doi doctori,

dracul mai știe...

Îmi car oasele prin casă

să le verific rezistența la torsiune.

Toată viața am stat încovoiat

așa ca un (tau)

de care mă voi atârna la plecare

ca un disperat.

Ce văd în oglindă, văd și pe stradă...

Își cară căsuțele cu ei,

au aflat că vine altă apocalipsă,

alt salvator printre ei...

Cine mai știe ce vrei?